

251

F

نام :
نام خانوادگی :
محل امضاء :

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)

صبح جمعه
۹۲/۱۲/۱۶
دفترچه شماره (۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

**آزمون ورودی
دوره‌های دکتری (نیمه متمرکز) داخل
سال ۱۳۹۳**

**مجموعه کلام
(کد - ۲۱۴۳)**

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی - فلسفه، کلام اسلامی، منطق)	۹۰	۱	۹۰

اسفندماه سال ۱۳۹۲

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی‌باشد.

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و ...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می‌باشد و با متغییرن برابر مقررات رفتار می‌شود.

■ ■ عین الأصح و الأذق في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم (۱ - ۱۰)

۱- عین الصحیح:

- ۱) ﴿ يا جبال أوبي معه و الطير ﴾: ای کوهها و ای پرندگان همراه او تسبیح گویند!
- ۲) ﴿ هذا يومُ ينفع الصادقين صدقهم ﴾: این روزی است که صادقان را صدقشان سود بخشد!
- ۳) ﴿ واجعل لي لسان صدق في الآخِرین ﴾: زبانی راست را نسبت به دیگران برای من قرارده!
- ۴) ﴿ ... ماذا أنزل ربکم؟ قالوا أساطیر الأولین ﴾: ... خداوندتان چه نازل کرد؟ گویند اسطوره‌های گذشتگان را!

۲- عین الصحیح:

- ۱) إن تجتهد فتنال العزة أسراً! اگر تلاش کنی و به عزت و سربلندی برسی خوشحال می‌شوم!
- ۲) قلما تنتهبون للعبر فترشدوا! بسیار کم اتفاق می‌افتد که به عبرتها توجه کنید و هدایت یابید!
- ۳) جهادٌ و أدرك المنى خیر من راحة! تلاش نمودن در حالیکه به آرزو دست یابیم از راحتی بهتر است!
- ۴) أنا غیر حافل بالحساد فأكثرث لمطاعنهم! من به حسودان توجهی نمی‌کنم تا به طعنه‌هایشان اهمیت دهم!

۳- « فكم مَهجة من زمرة الوجد في نظی و كم مقلة من غزرة الدمع في دجن! »:

- ۱) چه دلها از عشق در سوز و گداز است و چشمها که از شدت اشک در تاریکی تار می‌شوند!
- ۲) چند بار دل باید بخاطر شور و عشق به جنهم برود و چشم بسبب اشک بسیار در تاریکی بسر برد!
- ۳) چقدر باید بخاطر دم‌گرم عشق در آتش، خون دل خورد و چقدر مردمکهای چشم باید بخاطر ریزش اشک نابینا شود!
- ۴) چه بسیار قلبها که از نفس عشق در آتش می‌سوزند و چه بسیار چشمها که از ریزش اشک فراوان، بینایی را از دست داده‌اند!

۴- « أفردت حسناً كما أفردت فيك صفاً وُدّ و حاشاي من شريك و حاشاك! »:

- ۱) أنت في الحسن و أنا في خلوص المودة لك فوق الجميع، وليس لك شريك في الحسن عندي و ليس أحد مثلي في الود لك!
- ۲) لا يساويك أحد في الحسن والكمال و لا يساويني أحد في صفاء المودة والخلوص، لست مشركاً و لست مشرکة بالله!
- ۳) حرمت من حسنك كما حرمت من صفاء ودي، ولا سمح الله بهذا مني و منك لبيبتليني و إياك!
- ۴) حسنك و محبتتي واحد، غير أنني لا أشاركك في المحبة، كما أنت لا تشاركيني في الحب!

۵- « هذه البلاد تقف على مخزون نفطي ضخم و هي تمسك بيدها ورقة التحكم في الانتاج أمام الجنون الرهيب

في الأسعار العالمية! »: این کشور

- ۱) که در برابر جنون سرسام آور قیمت‌های جهانی برگ برنده حاکمیت در تولید را به دست دارد، ذخایر بزرگ نفتی را دارا می‌باشد!
- ۲) بر منابع عظیم نفت قرار گرفته است و برگ کنترل بر تولید را در برابر این جنون مهیب قیمت‌های جهانی در دست گرفته است!
- ۳) دارای ذخایر نفتی عظیمی می‌باشد و در برابر جنون هولناک قیمت‌های بین المللی نفت، برگ برنده مهار تولید را در اختیار دارد!
- ۴) بر بزرگترین ذخایر نفتی احاطه دارد و برگ نظارت بر تولید را در برابر جنون ترسناک در قیمت‌های جهانی به دست گرفته است!

۶- « ترى أن ما أبقيت لم أك ربّه و أن يدي ممّا بخلت به صفر! ». عین الأقرب إلى مفهوم البيت:

- ۱) إن السّلامة من الدنيا ترك ما فيها!
- ۲) مال تجلبه الرياح تأخذه الزوابع!
- ۳) يكفيك ممّا لا ترى ما قد ترى!
- ۴) خذ من الذّهر ماصفاً و من العيش ماكفي!

۷- « إحذروا نفار النعم، فما كلّ شارد بمرود! ». تدلّ العبارة على

- ۱) التّوصية بحفظ النعم و صيانتها!
- ۲) إمكان استعادة النعم بعد زوالها!
- ۳) النّصيحة بعدم الاهتمام بالنعم أو بزوالها!
- ۴) إمكان ترك الحزن عند زوال النعم!

- ۸- « افراد خوشبین معتقدند هر اتفاقی در دنیا بیفتد به نفع آنها خواهد بود نه به ضرر آنها! ». عین الصحیح:
- ۱) يعتقد المتفائلون أن كل ما يحدث في العالم سيكون لهم لا عليهم!
 - ۲) الأفراد المتفائلون معتقدون أن ما يقع في الدنيا هو لصالحهم لا لضررهم!
 - ۳) هناك اعتقاد عند من كان من المتفائلين أن الذي يحدث في العالم هو لهم لا عليهم!
 - ۴) عقيدة الأفراد المتفائلين بالنسبة إلى ما يحدث في الدنيا هي أنها لصالحهم لا لضررهم!
- ۹- « بی بند و باری برای جامعه بیشتر ضرر دارد تا برای فرد! ». عین الخطأ:
- ۱) الاستهتار أضر لصاحبه من المجتمع!
 - ۲) لا يضر الاستهتار لصاحبه كما يضر للمجتمع!
 - ۳) الاستهتار يضر للمجتمع أكثر منه لصاحبه!
 - ۴) يضر الاستهتار للمجتمع أكثر مما يضر لصاحبه!
- ۱۰- « از او خواستم هر قدر برای او امکان دارد از حوادث اخیر برایم بنویسد! ». عین الصحیح:
- ۱) سألته أن يكتب لي كل ما تيسر له عن الحوادث الأخيرة!
 - ۲) طلبت إليه أن يرسلني من الأحداث الأخيرة بكل ما أمكن له!
 - ۳) سألت منه أن يكتبني عن كل ما أمكنه من الأحداث الأخيرة!
 - ۴) طلبت منه أن يرسل لي عن الحوادث الأخيرة كل ما تيسر له!
- ■ عین الصحیح في التشكيل (۱۱ - ۱۳)
- ۱۱- « يؤولون ما ورد من هذه اللغة أما على كون الظاهر صفة للمضمر أو جعله مبتدأ »:
- ۱) الظاهر - صفة - جعل - مبتدأ
 - ۲) كون - الظاهر - صفة - مبتدأ
 - ۳) ورد - اللغة - كون - الظاهر
 - ۴) يؤولون - ورد - اللغة - كون
- ۱۲- « تلك المجلة طالعتها فلم يعجبني منها إلا بعض المقالات الأدبية! »:
- ۱) يُعجب - منها - بعض - المقالات
 - ۲) طالعت - يُعجب - بعض - الأدبية
 - ۳) المجلّة - طالعت - يُعجب - بعض
 - ۴) المجلّة - طالعت - يُعجب - بعض
- ۱۳- عین الخطأ:
- ۱) نأس بنبيك الأطيب الأطهر (ص) فإن فيه أسوة لمن تأسى و عزاء لمن تعزى،
 - ۲) و أحب العباد إلى الله المتأسى بنبيه و المقتص لأثره، فضم الدنيا ضمًا و لم يعرّها طرفًا،
 - ۳) أهضم أهل الدنيا كسحا و أخصمهم من الدنيا بطنًا، عرضت عليه الدنيا فأبى أن يقبلها،
 - ۴) و علم أن الله سبحانه أبغض شيئًا فأبغضه و حقر شيئًا فحقره و صغر شيئًا فصغره!

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (۱۴ - ۱۸)

۱۴- ﴿و كل إنسان أزمانه طائرته في عنقه و نخرج له يوم القيامة كتاباً يلقاه منشوراً﴾:

- ۱) طائر: مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: طيران) - معرف بالإنضافة - معرب - صحیح الآخر - منصرف / مفعول به أول و منصوب أو بدل كل من كل للمبدل منه ضمير الهاء
- ۲) منشوراً: اسم - مفرد مذكر - مشتق و اسم مبالغة (مصدره: نشر) - نكرة - معرب - صحیح الآخر - منصرف / حال مفردة و منصوب و عامل الحال «يلقى» و صاحب الحال ضمير الهاء
- ۳) كل: اسم غير منصرف، من الأسماء الملازمة للإنضافة / مشغول عنه و مرفوع على أنه مبتدأ و الجملة اسمية، أو منصوب على أنه مفعول به لفعل محذوف وجوباً مفسره «أزمنة» و الجملة فعلية
- ۴) يلقى: مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (إعلاله بالإسكان بحذف الحركة و بالقلب) / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة، و فاعله ضمير «هو» المستتر جوازاً و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً بالتبعية لصاحب الحال «كتاباً»

۱۵- «أوصيكم بتقوى الله... فما أقل من قبلها و حملها حق حملها، أولئك الأقلون عدداً!»:

- ۱) الأقلون: جمع سالم للمذكر - مشتق و اسم تفضيل (مصدره: قلّة) - معرب - صحیح الآخر - منصرف / نعت مفرد و مرفوع بالتبعية للمنعوت «أولئك»
- ۲) ما: اسم غير متصرف - موصول عامّ أو مشترك (للتعجب) - معرفة - مبني / مبتدأ و مرفوع محلاً، خبره جملة «أقل» الفعلية و رابطها ضمير «ها» المتصل
- ۳) الله: لفظ الجلالة - اسم - مفرد مذكر - معرفة (علم) - معرب - صحیح الآخر - منصرف / مضاف إليه و مجرور في اللفظ، و في المعنى فاعل لشبه فعل «تقوى» و مرفوع محلاً
- ۴) أوصي: للمتكلم وحده - مزيد ثلاثي من باب إفعال - معتل و ليف مرفوع (إعلاله بإسكان اللام) - متعدّ / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنا»

۱۶- «ألا يا أيها السّاقى أدر كأساً و ناولها متى ما تلقى من تهوى دع الدنيا و أهملها!»:

- ۱) متى: اسم غير متصرف - من أدوات الشرط - نكرة - مبني / ظرف غير متصرف أو مفعول فيه للمكان و منصوب محلاً، و متعلقه فعل «تلقى»
- ۲) الدنيا: مفرد مؤنث - مشتق و اسم تفضيل - معرف بأل - معرب - مقصور - ممنوع من الصرف / مفعول به و منصوب بفتحة مقدّرة
- ۳) أي: اسم غير متصرف - معرف بالنداء / منادى مضاف و مبني على علامة الرفع و هنا الضمّ ببناء عرضي و منصوب محلاً، و «ها» من أحرف النداء
- ۴) دع: فعل أمر - للمخاطب - مجرد ثلاثي - معتل و ناقص (إعلاله بالحذف) - متعدّ - مبني على حذف حرف العلة / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنت»

۱۷- « فیا حبذا الأحياء ما دُمت حيّةً و یا حبذا الأمواتُ ما ضمّك القبر! »:

(۱) حیّة: اسم - مفرد مؤنث - جامد و مصدر صناعی - نكرة - معرب - صحیح الآخر / خبر مفرد لفعل «مادمت» و منصوب

(۲) الأموات: جمع سالم للمؤنث - مشتق و صفة مشبّهة / مخصوص بالمدح و مرفوع علی أنه مبتدأ مؤخر و جوباً، و خبره جملة «حبذا»، و الجملة اسمیة

(۳) دمت: ماضٍ - للمخاطبة - معتل و أجوف / ما دمت: فعل من الأفعال الناقصة و هي من النواسخ، اسمه ضمير التاء البارز، و الجملة فعلیة و مصدر مؤول و منصوب محلاً

(۴) ضمّ: للغائب - مجرد ثلاثی - صحیح و مضاعف (إدغامه واجب) - متعدّ - مبني للمعلوم / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلیة و مصدر مؤول

۱۸- «أحسنت ظنك بالأيام إذ حسنت و لم تخف سوء ما يأتي به القدر! »:

(۱) ما: اسم غير متصرف - موصول عامّ أو مشترك، لغير ذوي العقول عادةً - معرفة - مبني / موصول حرفی، « ما يأتي» مصدر مؤول و مجرور محلاً بالإضافة

(۲) حسنت: للغائبة - مجرد ثلاثی - متعدّ - مبني للمجهول - مبني علی الفتح / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هي» و الجملة فعلیة و مضاف إليه و مجرور محلاً

(۳) تخف: للمخاطب - معتل و أجوف (إعلاله بالإسكان بنقل الحركة و بالحذف) - متعدّ - مبني للمعلوم / فعل مجزوم بحذف حرف العلة، فاعله الضمير المستتر فيه و جوباً تقديره «أنت»

(۴) يأتي: مجرد ثلاثی - معتل و ناقص (إعلاله بالإسكان بحذف الحركة) و كذلك مهموز الفاء - متعدّ بالباء / فعل مرفوع بضمّة مقدّرة، فاعله «القدر» و الجملة فعلیة و صلة و عائدها ضمير الهاء في «به»

■ ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۹ - ۳۰)

۱۹- عین الصحیح فی المثنی و الجمع لكلمة «منتقى» بعد تحويلها إلى المؤنث:

(۱) منتقية، منتقتان، منتقات

(۲) منتقاة، منتقتان، منتقيات

(۳) منتقاة، منتقتان، منتقات

(۴) منتقية، منتقتان، منتقيات

۲۰- عین الصحیح (في فعول و فعيل):

(۱) امرأة فنوعة تقدر علی اجتياز عراقل الحياة!

(۲) هي قويّ في مواجهة العراقل والمصائب!

(۳) هي طالبة فهيم في حياتها لذلك لا تياس!

(۴) هي طفلة أكل فلهدا أصبحت سمينة و بدينة!

۲۱- عین الخطأ فی صيغة الفعل:

(۱) أتاني طفلتي ضاحكة!

(۲) الجمال يسير في الصحاري!

(۳) اشتعل النار في الغابات!

(۴) نجح في الامتحان طالبات الصف!

۲۲- عین «ما» يمكن أن تكون حرفیة:

(۱) لا يدرون ما أمرتهم به!

(۲) لا يعصون الله في ما أمرهم!

(۳) ما رأيك في ما أنا قلت!

(۴) ماذا تأمروني أيها الأعزّة!

- ۲۳- عین الصحيح عن عمل اسم المفعول:
- (۱) مررت برجل جريح ابنه في حادثة وقعت!
- (۲) هؤلاء كانوا منصورين أنصارهم في أيام الشدة!
- (۳) شاهدت رجلاً جريحاً أخوه في اصطدام شديد!
- (۴) هذا المؤلف هو المذكورة سيرته في كتب التراجم!
- ۲۴- عین الخطأ في إعراب الفعل:
- (۱) صه فتسمعون كلام الخطيب!
- (۲) ما اقترفوا ذنباً فيخافوا من العقاب في الآخرة!
- (۳) أدرسوا فتجحوا في الدنيا و الآخرة!
- (۴) بكرؤوا في الخروج فتأخروا في الوصول إلى عملكم!
- ۲۵- « لا الهينك، إني عنك مشغول! ». عین الصحيح في البناء للمجهول:
- (۱) لا تلهين ... (۲) لا ألهيت ... (۳) لا ألهين ... (۴) لا تلهن ...
- ۲۶- عین الخطأ:
- (۱) المقال المائة و الثاني عشر!
- (۲) ألفان و خمسمائة و أربعة عشر و نيّف من الطلبة!
- (۳) المقالة المائة و الخامسة عشرة!
- (۴) ثلاثة آلاف و تسعمائة و ثمانون و نيّف من الطالبات!
- ۲۷- عین الخطأ:
- (۱) أنتنّ الصالحات ستدخلن الجنة!
- (۲) هم المسلمين يعتزّون بديانتهم و سننهم!
- (۳) نحن المؤمنین لا نخضع للظلم و الظالم!
- (۴) نحن الطالبات لا نتكاسل في أداء الواجبات!
- ۲۸- عین الصحيح عن المفعول له:
- (۱) أكرمتك فضلاً مني عليك!
- (۲) زدنتي فضلاً فأوجب الشكر علي!
- (۳) وبختك إهمالاً في الواجبات!
- (۴) ساعد الأستاذ الطلبة نيلاً النجاح!
- ۲۹- عین الجملة التي لها محلّ من الإعراب:
- (۱) ﴿ قد أفلح من تركي ﴾
- (۲) تمسك بالصدق فإنه زينة الصلحاء!
- (۳) ﴿ تالله لأكيدن أصنامكم ﴾
- (۴) هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم!
- ۳۰- عین الصحيح:
- (۱) دفاع عن المظلوم يا مسلم!
- (۲) دفاع يا مسلم عن المظلوم!
- (۳) عن المظلوم دفاع يا مسلم!
- (۴) يا مسلم عن المظلوم دفاع!
- ۳۱- شيخ اشراق تقابل نور و ظلمت را تقابل می داند و برزخیت را مقتضی
- (۱) تناقض - هیئات جسمانی می شمرد.
- (۲) تناقض - هیچ گونه هیئتی نمی شمرد.
- (۳) عدم و ملکه - هیچ گونه هیئتی نمی شمرد.
- (۴) عدم و ملکه - هیئات جسمانی صرف می شمرد.
- ۳۲- به اعتقاد شیخ اشراق، مدرکیت صفت نفس و شیئیت نفس
- (۱) است - بر شاعریّت آن تقدم ندارد.
- (۲) نیست - معروض مدرکیت آن است.
- (۳) نیست - چیزی جز مدرکیت آن نیست.
- (۴) است - چیزی جز ظهور برای خود نیست.
- ۳۳- با مبانی شیخ اشراق: «اذا كان شيء يظهر الشيء لغيره،
- (۱) ليس يلزم ظهوره لذاته.»
- (۲) لا يجوز أن يعلم ذاته بمثال.»
- (۳) يلزم هو أظهر في نفسه لذاته.»
- (۴) يلزم أن يكون مدركا لذاته بذاته.»
- ۳۴- به اعتقاد سهروردی، اختلاف عقول و نفوس با یکدیگر
- (۱) از ناحیهی علل آن هاست.
- (۲) صرفاً در امور عرضی است.
- (۳) نمی تواند از ناحیهی ذات آن ها باشد.
- (۴) چیزی جز نقص و کمال نسبت به هم نیست.

- ۳۵- موضوع را می‌توان از علل دانست که است.
 (۱) وجود - مانند همه‌ی علل وجود، موجه
 (۲) وجود - مانند برخی دیگر از علل وجود، غیرموجه
 (۳) ماهیت - مانند سایر علل ماهیت، غیرموجه
 (۴) وجود - برخلاف سایر علل وجود، غیرموجه
- ۳۶- به اعتقاد ابن سینا، ماهیت
 (۱) واحد در افراد خود تحقق واحد ندارد.
 (۲) واحد ممکن است لوازم گوناگونی داشته باشد.
 (۳) مطابق آرای ابن سینا، تعیین لازمه‌ی طبیعت نوعیه باشد و در طبایع جسمانی، را علت تعدد افراد می‌داند.
- ۳۷- (۱) نمی‌تواند - عامل خارجی
 (۲) می‌تواند - عامل خارجی
 (۳) نمی‌تواند - ماده
 (۴) می‌تواند - ماده
- ۳۸- براساس مبانی مشائی نسبت دادن قابلیت به «عدم شیء حادث» جایز
 (۱) است، زیرا معروض هر چه که باشد، تحقق دارد.
 (۲) است و می‌توان آن را دلیلی بر وجود زمان شمرد.
 (۳) است، اما نمی‌توان با آن به وجود زمان استدلال کرد.
 (۴) نیست، زیرا معروض قابلیت، یعنی «آن»، تحقق ندارد.
- ۳۹- به بیان ابن سینا «الحدوث» هو کون وجود الشیء و التأخر
 (۱) مسبوقاً بقبلیة لاتثبت مع البعد - بالطبع و بالمعلولیه
 (۲) متأخراً عن لاجوده - بالزمان و بالوضع
 (۳) مسبوقاً بالعدم - بالزمان و بالوضع
 (۴) متأخراً عن لاجوده - بالطبع و بالمعلولیه
- ۴۰- کدام گزینه با نظرات علامه طباطبایی در مورد برهان معروف ابن سینا بر اثبات واجب سازگار نیست؟
 (۱) از طریقه‌ی صدیقین خارج است.
 (۲) سیر ذهنی آن میان لوازم وجود است.
 (۳) افاده‌ی یقین نمی‌کند.
 (۴) حد وسط آن ترجیح وجود است.
- ۴۱- در حکمت متعالیه وجود و ماهیت متلازم؛ ماهیت مؤثر در وجود نیست،
 (۱) هستند - و بالعکس (۲) هستند - نه بالعکس (۳) نیستند - و بالعکس (۴) نیستند - نه بالعکس
- ۴۲- کدام یک با مبانی حکمت متعالیه سازگار نیست؟
 (۱) نسبت وجود به ماهیت نسبت حقیقی نیست.
 (۲) زوال خصوصیات موجود مادی به معنی زوال وجود اوست.
 (۳) زوال خصوصیت لازمه‌ی زوال ماده از شخص جسمانی نیست.
 (۴) تخصص موجودات عاملی جز شدت و ضعف مرتبه وجودیشان ندارد.
- ۴۳- به اعتقاد ملاصدرا، منظور از «امور عامه» در فلسفه‌ی اولی عبارت است از:
 (۱) صفات للموجود بما هو موجود.
 (۲) هی المشتقات و ما فی حکمها.
 (۳) ما لایختص بقسم من اقسام الموجود.
 (۴) ما یشمل الموجودات علی الاطلاق او علی سبیل التقابل.
- ۴۴- به اعتقاد ملاصدرا اعتراضات وارد بر دلیل اول وجود ذهنی، با مبانی مشهور قابل حل و شرط وحدت موضوع در تناقض، خاص موضوع جسمانی
 (۱) است - است (۲) است - نیست (۳) نیست - است (۴) نیست - نیست
- ۴۵- منظور ملاصدرا از لوازم وجود واجبی، و وی اشکالات خواجه را بر تبیین ابن سینا از علم الهی
 (۱) موجودات هستند - نمی‌پذیرد.
 (۲) صور کلی ممکنات است - می‌پذیرد.
 (۳) علم بعد از ایجاد است - می‌پذیرد.
 (۴) صور کلی ممکنات است - نمی‌پذیرد.
- ۴۶- التقدم و التأخر فی اجزاء الزمان معیتهما فی الوجود و تقدم نفس الوجود علی الوجود
 (۱) لاینافی - باطل (۲) لاینافی - تقدم بالحقیقه (۳) لاینافی - تقدم بالحق (۴) ینافی - تقدم بالحقیقه
- ۴۷- کدام مورد با آرای ملاصدرا سازگار نیست؟
 (۱) صورت عنصری داخل در حقیقت مرکب عنصری نیست.
 (۲) جوهریت صورت نوعیه تابع جوهریت ماهیت نوع متقوم به آن است.
 (۳) تعریف قوای طبیعی با استفاده از فعل و انفعال ذاتی آن‌ها، تعریف به حد است.
 (۴) مبدأ فاعل، فاعل ماهیت موجودات نیست، بلکه فاعل وجود آن‌هاست.
- ۴۸- کل مرکب فی العین و ما له قابل یقترن به، بوضعه و زمانه العارضین لقابله.
 (۱) صورته وجوده - یتشخص (۲) وجوده صورته - یتشخص (۳) صورته وجوده - لایتشخص (۴) وجوده صورته - لایتشخص
- ۴۹- واجب تعالی به اعتبار ماهیات مستقله‌ی متلبس به وجود،
 (۱) علت فاعلی و در عین حال علت تامه است.
 (۲) بخشنده‌ی وجود و تنها فاعل حقیقی است.
 (۳) علتی است که همه‌ی علل به آن منتهی می‌شوند.
 (۴) فاعل مفیض و قریب ماهیت موجود است.
- ۵۰- می‌توان گفت غایت همواره و غایت در حرکت جوهری، است.
 (۱) کمال فاعل محسوب نمی‌گردد - باعث استکمال فاعل
 (۲) کمال فاعل محسوب نمی‌شود - موجود مجرد
 (۳) باعث استکمال فاعل می‌شود - همان فعل
 (۴) کمال فاعل محسوب می‌گردد - موجود مجرد

- ۵۱- پاسخ خواجه به شبهه‌ای که منکرین علم خدا به جزئیات مطرح می‌کنند، کدام است؟
 (۱) وجوب سابق ناشی از علم، منافی امکان ذاتی نیست.
 (۲) انکار علم به جزئیات با عمومیت علم الهی در تناقض است.
 (۳) هر موجودی غیر از او ممکن است و هر ممکنی مستند به او و معلوم اوست.
 (۴) احکام و اتقان افعال الهی، دال بر تعمیم علم الهی به جزئیات است.
- ۵۲- دلیل خواجه بر اثبات ادراک در خداوند
 (۱) در وهله‌ی اول عقلی است و سمع را مؤید آن می‌داند.
 (۲) نقلی است، اما کیفیت آن را با عقل تبیین می‌کند.
 (۳) علم او به جزئیات است، که از لوازم علم الهی «بکلّ معلوم» می‌باشد.
 (۴) «احکام» و «استناد کل شیء» به اوست و ادراک نتیجه‌ی این دلایل است.
- ۵۳- نظر صاحب تجرید درباره‌ی مقدورات الهی
 (۱) متکی به دلایل عقلی و نقلی و متفاوت با نظر معتزله و اشاعره است.
 (۲) از جهاتی مانند نظر معتزله است و از برخی جهات به حکما نزدیک می‌شود.
 (۳) مانند نظر حکماست، با این تفاوت که مفاد قاعده‌ی الواحد را نمی‌پذیرد.
 (۴) به نظر اشاعره نزدیک است و همین را دال بر ثبوت کلام در خداوند می‌داند.
- ۵۴- در مورد سرمدیت الهی، دلیل و عدم تساوی ذات (الهی) با غیر
 (۱) اشاعره با سایرین تفاوت دارد - مخالفی ندارد.
 (۲) برخی از معتزله و اشاعره یکی است - مورد اتفاق کلیه‌ی فرق است.
 (۳) اشاعره با سایرین تفاوت دارد - مورد انکار برخی معتزله است.
 (۴) شیعه و معتزله متفاوت است - مورد انکار برخی از اشاعره و معتزله است.
- ۵۵- کدام گزینه با توجه به تصور یا تعریف اشاعره از مفهوم فعل درست نیست؟
 (۱) مستلزم دور است.
 (۲) اخص از معرف است.
 (۳) از تصورات ضروری است.
 (۴) گزینه‌های ۱ و ۲ درست است.
- ۵۶- به اعتقاد صاحب تجرید منشاء فرق میان حرکت اختیاری و حرکت جبری است و نسبت فعل حق و عبد با قدرت آن‌ها به ترتیب و است.
 (۱) اقتران قدرت - امکان - امکان
 (۲) اقتران قدرت - ضرورت - ضرورت
 (۳) اقتران قدرت - ضرورت - ضرورت
 (۴) ضرورت - ضرورت - امکان
- ۵۷- پاسخ شبهه‌ی «تنفیر» که مخالفین امکان وقوع کرامات بیان کرده‌اند، کدام است؟
 (۱) المنع من الملازمة.
 (۲) منع انحطاط مرتبة الاعجاز.
 (۳) المعجز مع دعوی النبوة.
 (۴) لایلزم اظهار المعجز علی کل صادق.
- ۵۸- به اعتقاد متکلمین شیعه، حساب (قیامت) عبارتست از؛ و در قرآن بر شهادت هر نبی بر قوم خود در قیامت تصریح است.
 (۱) مقابله‌ی حسنات با سیئات - شده
 (۲) مقابله‌ی بین اعمال و جزای آن‌ها - نشده
 (۳) موازنه‌ی میان حسنات و سیئات بر حسب استحقاق ثواب و عقاب آن‌ها - شده
 (۴) موازنه‌ی میان حسنات و سیئات بر حسب استحقاق ثواب و عقاب آن‌ها - نشده
- ۵۹- کدام یک، به نظر معتزله در مورد شفاعت مربوط می‌شود؟
 (۱) اهل کبایر از مسلمانان را در برمی‌گیرد.
 (۲) اعتقاد به آن نوعی شرک در عبادت شمرده می‌شود.
 (۳) تأثیر آن در سرنوشت انسان مانند تأثیر دعا است.
 (۴) خاص اهل طاعت و برای ارتقای درجات آنان است.
- ۶۰- اشاعره «ید» الله را و «استطاعت» را فعل می‌دانستند و «امکان» را شرط تعلق مشیت الهی
 (۱) فعل خدا - قبل از - می‌شمردند
 (۲) از صفات - قبل از - می‌شمردند
 (۳) از صفات - همراه - می‌شمردند
 (۴) کنایه از قدرت - همراه - نمی‌شمردند
- ۶۱- از نظر پیروان لوتر محمل وثاقت وحی، و کتاب مقدس بود.
 (۱) مخاطب وحی - مخزن معارف لدنی معصوم
 (۲) کتاب صامت - مجموعه معارف معنوی و علمی مصون از خطا
 (۳) نص ملفوظ - مجموعه معارف معنوی که به کار رستگاری می‌آید،
 (۴) شخص مسیح - روایت رویدادهایی که خداوند در آن‌ها تجلی کرده،

- ۶۲- کدام یک با تبیین جبر و اختیار، مطابق مدل برداشت «زبان‌های مکمل»، سازگار نیست؟
 (۱) در زبان‌های عرفی، اصل موضوع اختیار، انسان را به مقاصد خود می‌رساند.
 (۲) انسان یک حقیقت یا جوهر واحد، با محدودیت مقولات مفهومی است.
 (۳) جوانب مختلف تجربه‌ی بشر را باید در نظامی واحد و کاملاً منسجم از مفاهیم تبیین کرد.
 (۴) جبر انگاری یک اصل مورد استفاده‌ی علم و به منزله‌ی نوعی برنامه‌ی پژوهش علمی است.
- ۶۳- کدام گزینه برای بیان رابطه‌ی عقل و ایمان از نظر پیروان الهیات نو ارتودکسی مناسب‌تر است؟
 (۱) ایمان‌گرایی (۲) عقل‌گرایی حداکثری (۳) عقل‌گرایی حداقلی (۴) عقل‌گرایی انتقادی
- ۶۴- خدای آیین‌های وحدت وجودی و در ادیان توحیدی قدرت خداوند
 (۱) نامشخص است - قاهرانه نیست.
 (۲) مطلقاً قییم نیست - یکسویه اعمال می‌شود.
 (۳) مطلقاً قییم نیست - قاهرانه یا اقماعی است.
 (۴) نوعی قیومیت دارد - صرفاً قاهرانه نیست.
- ۶۵- کدام یک درباره‌ی برهان جهان‌شناختی با تقریر اکویناس درست نیست؟
 (۱) اساس آن داده‌های تجربی در مورد جهان خارج است.
 (۲) در پی آن نیست که وجود علت اولی را در متن زمان اثبات کند.
 (۳) ربط میان شروط علی تبیین‌کننده و معلول را از حیث زمانی مورد توجه قرار می‌دهد.
 (۴) می‌کوشد تا نشان دهد که نمی‌توان داده‌های خارجی را با سلسله‌ی نامتناهی علل تبیین کرد.
- ۶۶- مطابق با نظریه‌ی عدل الهی ایرناتوسی، شرور هستند.
 (۱) نتیجه‌ی سوء استفاده از اختیار
 (۲) مرحله‌ای گریزناپذیر در تکامل و تنازع نوع بشر
 (۳) نتایج قدرت مخلوقات و پدیدآور وضعیت‌های نوین
 (۴) پدیده آمده از ذات تبعی خداوند - نه ذات بدوی او-
- ۶۷- بغدادیون و جبائیان نصب امام را به ترتیب و می‌دانند و صغرای استدلال شیعه بر وجوب نصب امام از سوی خدا، است.
 (۱) واجب عقلی - واجب سمعی - عقلایی
 (۲) واجب سمعی - واجب سمعی - بدیهی
 (۳) واجب عقلی - واجب عقلی - بدیهی
 (۴) واجب سمعی - واجب عقلی - عقلایی
- ۶۸- کدام مورد به ترتیب بیانگر نظر باقلانی و اسفرائینی در مورد «کسب» است؟
 (۱) نسبت فعل به عبد مطلقاً از باب مجاز است - فعل ناشی از مجموع قدرت حق و عبد است.
 (۲) فعل از حق و طاعت و معصیت از عبد است - فعل ناشی از مجموع قدرت حق و عبد است.
 (۳) فعل ناشی از مجموع قدرت حق و عبد است - فعل از حق و طاعت و معصیت از عبد است.
 (۴) فعل از حق و طاعت و معصیت از عبد است - نسبت فعل به عبد مطلقاً از باب مجاز است.
- ۶۹- از نظر کانت، تجربه‌ی اخلاقی:
 (۱) اندیشه‌ی وجود خداوند را موجه می‌سازد.
 (۲) مبنایی برای معرفت دینی فراهم می‌کند.
 (۳) مبداء نوع جدیدی از متافیزیک خداپاورانه است.
 (۴) وظیفه دارد تا تعارض ذاتی علم و دین را نشان دهد.
- ۷۰- درباره‌ی حقیقت «مسخ» در امم سالفه کدام عبارت می‌تواند درست باشد؟
 (۱) هی تبدل نفوسهم الانسانیة الی نفوس القرده و الخنازیر.
 (۲) هی من باب التناسخ النزولی او المحدود.
 (۳) هی تلبس نفوسهم لباس الخنزیر و القرد.
 (۴) الممسوخ انه ممسوخ فاقد للانسانیة.
- ۷۱- به اعتقاد ابن سینا دو متصله با مقدم یکسان و تالی متناقض که در کیف تفاوت داشته باشند، در صدق و متصله‌ای که مقدم و تالی آن نقیض مقدم و تالی دیگری باشد،
 (۱) متلازمند - به شرط لزوم و کلیت، در صدق تابع آن است.
 (۲) متلازمند - فقط به شرط لزوم متصله، در صدق تابع آن است.
 (۳) به شرط لزوم و کلیت متصله، تلازم دارند - متلازمند.
 (۴) به شرط لزوم متصله، تلازم دارند - در صدق تابع آن است.
- ۷۲- نقیض مطلقه‌ی وقتی، و نقیض عرفیه از نقیض دائمه است.
 (۱) منتشره - اخص (۲) منتشره - اعم
 (۳) مطلقه‌ی وقتی - اخص (۴) مطلقه‌ی وقتی - اعم
- ۷۳- متصله‌ی اللزومیة بشرط فی نقیضها أن تكون و العرفیة الخاصة تنعکس إلى الحینیة
 (۱) سالبة اللزوم - المطلقة (۲) سالبة اللزوم - اللادائمة (۳) لازمة السلب - المطلقة (۴) لازمة السلب - اللادائمة
- ۷۴- به اعتقاد شیخ اشراق، «قضیه» ایقاع است و سواب قضیه شمرده می‌شوند.
 (۱) اخص از - حقیقتاً (۲) اعم از - حقیقتاً (۳) همان - حقیقتاً (۴) همان - مجازاً

- ۷۵- بنابر مبانی منطقی شیخ اشراق، قضیه‌ی «کل انسان هو ممکن أن یکون کاتباً» و عکس آن به ترتیب و هستند.
- (۱) ممکنه‌ی عامه - ضروریه‌ی بتاته
(۲) ممکنه‌ی عامه - مشروطه‌ی عامه
(۳) مطلقه‌ی خاصه - عرفیه‌ی عامه
(۴) ضروریه‌ی بتاته - ضروریه‌ی بتاته
- ۷۶- قیاس معتبر دارد و «قول» در عبارت «القیاس قول مشتمل علی اقوال...»، شامل متخیل
(۱) ضرورتاً نتیجه - نمی‌شود.
(۲) ضرورتاً نتیجه - نیز می‌شود.
(۳) نتیجه‌ی ضروری - نیز می‌شود.
(۴) نتیجه‌ی ضروری - نمی‌شود.
- ۷۷- با توجه به شرایط انتاج قیاس‌ها، کدام عبارت صحیح نیست؟
(۱) شکل دوم با دو مقدمه‌ی مطلقه، نتیجه‌ی معتبر ندارد.
(۲) در همه‌ی قیاس‌ها نتیجه از حیث کم و کیف تابع اخس مقدمتین است.
(۳) در برخی از قیاس‌های معتبر شکل اول، صغری سالبه است.
(۴) در شکل اول هرگاه صغری فعلیه و کبری ذاتیه باشد، نتیجه ذاتیه خواهد بود.
- ۷۸- در قیاس شکل اول صغرای دائمه با کبرای عرفیه‌ی خاصه،
(۱) مطلقه نتیجه خواهد داد. (۲) عرفیه نتیجه می‌دهد. (۳) نتیجه نمی‌دهد. (۴) تناقض ایجاد می‌کند.
- ۷۹- شکل دوم قیاس اقترانی
(۱) با صغرای مشروطه و کبرای عرفیه، نتیجه‌ی عرفیه دارد.
(۲) با یک مقدمه‌ی عرفیه‌ی خاصه، نتیجه‌ای با قید لادوام دارد.
(۳) به شرط ایجاب، کلیت و ضروریه بودن کبری، همواره نتیجه دارد.
(۴) با صغرای ممکنه‌ی خاصه و کبرای ممکنه‌ی عامه، ممکنه‌ی عامه نتیجه می‌دهد.
- ۸۰- سالبه‌ی جزئیه
(۱) اگر ضروریه باشد، عکس نقیض ندارد.
(۲) به اعتقاد متأخرین، مطلقاً عکس لازم‌الصدق ندارد.
(۳) به شرط آن که عرفیه‌ی عامه باشد، قابل انعکاس است.
(۴) اگر مشروطه‌ی خاصه باشد، می‌تواند مقدمه‌ی شکل چهارم واقع شود.
- ۸۱- السالبة فی الشكل الثانی اذا كانت لزومیه و المختلط من الصغری الاتفاقیة و الکبری السالبة اللزومیة،
(۱) ینتج اتفاقیة - لاینتج
(۲) ینتج لزومیة - ینتج اتفاقیة
(۳) لاینتج القیاس - ینتج لزومیة
(۴) لاینتج القیاس - ینتج اتفاقیة
- ۸۲- در ضرب اول شکل اول هرگاه حکم مقدمتین در مورد همه‌ی افراد موضوع کاذب باشد، نتیجه: این مطلب در مورد ضرب اول شکل سوم
(۱) قطعاً کاذب است - صادق نیست.
(۲) قطعاً کاذب است - نیز همین‌طور است.
(۳) ممکن است صادق باشد - صادق نیست.
(۴) ممکن است صادق باشد - نیز همین‌طور است.
- ۸۳- به اعتقاد خواجه، هل مرکبه مای ذاتیه است و تصدیق، است.
(۱) مقدم بر - همان حکم (۲) مؤخر از - همان حکم (۳) مقدم بر - مؤلف از سه جزء (۴) مؤخر از - مؤلف از دو جزء التواتر
(۱) یمكن - اخص من (۲) لایمكن - اعم من (۳) لایمكن - مساو مع (۴) لایمكن - اخص من
- ۸۴- استفاده از مبادی عامه به صورت فعلیت، خاص یک علم و هرگاه ترتیب طبیعی اجزای حد تغییر کند، از حیث افاده‌ی حقیقت شیء
(۱) است - تغییری نمی‌کند. (۲) است - تغییر می‌کند. (۳) نیست - تغییری نمی‌کند. (۴) نیست - تغییر می‌کند.
- ۸۶- کاربرد قاعده‌های عکس مستوی، نقض محمول، عکس مستوی و نقض محمول به همین ترتیب بر گزاره‌ی سالبه کلیه معادل با کاربرد کدام قاعده‌ی زیر بر سالبه کلیه است؟
(۱) نقض موضوع (۲) نقض طرفین (۳) عکس نقیض موافق (۴) عکس نقیض مخالف
- ۸۷- نتیجه استدلال زیر کدام است؟
هرگاه هر الف ب است آنگاه بعضی ج د است.
هیچ د الف نیست.
-
(۱) هرگاه هر ج الف است بعضی د ب است.
(۲) هرگاه هیچ د ب نباشد بعضی ج الف نیست.
(۳) هرگاه هر ج الف است آنگاه برخی الف ب نیست.
(۴) هرگاه هیچ د ب نباشد آنگاه بعضی ج د است.

۸۸- کدام جمله، همیشه صادق نیست؟

- (۱) $P \vee \sim P$
 (۲) $P \rightarrow (Q \rightarrow P)$
 (۳) $(P \rightarrow Q) \rightarrow Q$
 (۴) $(P \rightarrow Q) \rightarrow \sim (P \& \sim Q)$

۸۹- اگر P و Q هر دو کاذب باشند، این جمله چه ارزشی دارد؟

$$(P \leftrightarrow Q) \rightarrow (P \& \sim R)$$

- (۱) کاذب است.
 (۲) صادق است.
 (۳) صدق و کذب آن مشخص نیست.
 (۴) صدق یا کذب آن وابسته به ارزش R است.

۹۰- کدام استدلال، معتبر نیست؟

- (۱) $P \vdash R \rightarrow (P \vee Q)$
 (۲) $P \vee Q, P \vdash \sim Q$
 (۳) $\sim (P \& Q) \vdash \sim P \vee \sim Q$
 (۴) $P \rightarrow Q, P \rightarrow \sim Q \vdash \sim P$